

"Vazife istenilmez, belki verilir." kaidesi hakkında Üstad ne diyor?

"Evet, hakikat ve âhîret için çalışanlara karşı bu millet bir hürmet ve bir muavenet fikrini daima beslemiş. Ve bilfiil onların hakikat-i ihlâslarına ve sadıkane olan hizmetlerine bir cihette iştirak etmek niyetiyle, onların hâcât-ı maddiyelerinin tedarikiyle meşgul olup vakitlerini zayi etmemek için, sadaka ve hediye gibi maddî menfaatlerle yardım edip hürmet etmişler. Fakat bu muavenet ve menfaat istenilmez, belki verilir. Hem kalben arzu edip muntazır kalmakla, lisan-ı hal ile dahi istenilmez. Belki ummadığı bir halde verilir. Yoksa ihlâsı zedelenir."(1)

"Vazife istenilmez, belki verilir." kaidesini, yukarıda takdim etmiş olduğumuz paragraf çerçevesinde anlamak gerekir.

Evet, nefis bu gibi vazifeleri ücret ve makam olarak telakki ettiği için, onu hevesle istemek ihlas ve samimiyetle bağdaşmaz. Belki zorla verilir ise, kabul etmek gerekir. Nitekim Hazreti Ömer (ra) kendisinden valilik vazifesi isteyenleri istiskal edip yanına yaklaştırmamıştır.

Vazifeyi vermekle yükümlü olan merci ise, ya cemaatin kendisidir ya da cemaati temsil eden meşveret heyetidir. Bunun dışında hiçbir şahıs kendini vazife veren merci şeklinde telakki edemez.

(1) bk. [Lem'alar, Yirmi Birinci Lem'a.](#)